

# Pot haver-hi morts –El conflicte entre Espanya i Catalunya pot agreujar-se aviat

written by Axel Schönberger | 26 d'abril de 2019

Els catalans, en general, encara segueixen el joc dels espanyols i es deixen portar com anyells. Protesten contra el procés escandalós a Madrid, originat per motius polítics i no pas penals –aquest espectacle que trasbalsa qualsevol persona decent, que tracta els presos indignament i que vulnera els principis de l'estat de dret i els drets humans, és una vergonya no sols per a Espanya, sinó per a tota la Unió Europea, que sembla autoritzar-ho amb el seu silenci– un procés contra els seus dirigents polítics i representants de la societat civil catalana. Protesten només pacíficament, participen en les properes eleccions espanyoles i protagonitzen fins ara relativament pocs actes de desobediència civil, si es té en compte la mesura de les injustícies que pateixen des de fa anys.

Després del 28 d'abril del 2019, podria formar-se una coalició entre el Partit Popular, ara passat a l'extrema dreta, amb l'il·liberal partit Ciutadans, que en part tendeix a posicions d'extrema dreta, tolerada pel partit Vox declaradament proper al franquisme, una coalició que trepitjaria els drets humans del poble català encara més i de manera duradora. Es parla, entre altres coses, d'una suspensió del Govern català almenys per dues legislatures, en les quals Catalunya seria regida directament per Madrid, la repressió de les emissores catalanes de ràdio i televisió, una altra reducció de l'ensenyament en català, la supressió fàctica de l'Estatut català d'autonomia –que com a llei orgànica de l'Estat espanyol té categoria constitucional–, la censura de pàgines

d'internet i de publicacions impreses, així com la persecució de més polítics catalans, que vulnera el dret penal. Tot això és el que volen els dirigents d'aquests partits espanyols si es produeix una victòria electoral dels partits de dreta espanyols.

Es tracta evidentment de subjugar i maltractar el poble català, fins que s'arribi al punt que els catalans es defensin també violentament contra la permanent violència i opressió per part dels espanyols, cosa que portaria a una operació militar a Catalunya, que sembla que és el que desitja la part espanyola, i que ja abans del primer d'octubre del 2017 estava preparada. Com que els catalans no han fet aquest favor als espanyols, sinó que a totes les formes d'opressió han reaccionat de manera expressament pacífica, tard o d'hora es poden produir aldarulls per part espanyola en els quals hi hagi víctimes catalanes. Qui segueix la premsa espanyola i els comentaris de persones privades a internet, tot plegat li recorda de manera aclaparadora l'estat d'ànim a Alemanya abans dels pogroms contra els jueus. La ràbia contra els catalans a la part espanyola és molt gran i la disposició a bombardejar i ocupar militarment Catalunya està evidentment molt escampada a una gran part de la població espanyola. L'odi, que aflora cada vegada més, és tan feridor que encara fa augmentar els partidaris de la independència de Catalunya. Fa temps que ja no es tracta de si Catalunya se separarà d'Espanya, sinó de quan i com passarà. La política actual de la Unió Europea sembla que va dirigida a estimular i tolerar una opressió violenta, militar si cal, del poble català. D'això, els dirigents actuals de la Unió Europea se n'hauran de responsabilitzar un dia davant de la història.

Pot haver-hi morts. Encara s'és a temps d'impedir la pèrdua de vides humanes. Però Europa calla, s'ho mira, i es fa còmplice de tot el que Espanya està fent actualment al poble català. Els fonaments morals de la Unió Europea, el respecte i el manteniment dels drets humans, es trenquen a una velocitat que

només fa dos o tres anys ningú no hauria considerat possible. No és el Brexit, sinó el comportament neci dels més alts representants d'Europa i dels dirigents polítics dels estats nacionals europeus el més idoni per destruir fins al nucli el procés d'unió europeu i d'arrossegat pel fang els que fins ara eren els ideals i els valors de la Unió Europea. Una Unió Europea que autoritza massives vulneracions dels drets humans en un dels seus estats membres no la necessiten ni els pobles ni les persones d'Europa.

El suport tàcit d'Europa a les massives vulneracions dels drets humans a Espanya no deturarà a llarg termini la Revolució Catalana, però produirà danys irreparables en la Unió Europea i en els seus antics ideals. De la mateixa manera que es va disgregar la doble monarquia dels Habsburg a l'imperi d'Àustria-Hongria, vindrà el dia que la Unió Europea també es desfarà, si no canvia d'actitud en el darrer moment.

El missatge de la Unió Europea als pobles del món sembla ser clarament aquest: «No creieu en la universalitat dels Drets Humans! Si els demaneu pacíficament, ens en riurem i permetrem que encara us oprimeixin més! Com a Unió Europea només ens prenem seriosament disputes violentes, en les quals es vessi sang. Per això, vam donar suport a la declaració d'independència de Kosovo, però no als pacífics desigs d'independència en el cas de Catalunya, sinó que ben al contrari en tolerem la repressió. A més, els europeus estem autoritzats a criticar vulneracions dels drets humans fora d'Europa, però a tolerar-les en silenci quan són a dins. Ja que per als ciutadans de la Unió Europea no han de ser vàlids els drets humans fonamentals, perquè, com bé se sap, viuen en "Democràcies"».

El dret col·lectiu d'autodeterminació dels pobles va ser concebut per les Nacions Unides com a un mecanisme per evitar conflictes. Els estats europeus l'han reconegut damunt del paper, però el menystenen en la seva àrea de jurisdicció.

Potser aviat el poble català haurà de portar dol pels seus primers màrtirs. Quant de temps pot deixar-se provocar la nació catalana sense conseqüències? Pot venir altra vegada una guerra civil iniciada per Espanya que estremiria tota Europa? Ja fa temps que la comunitat internacional hauria d'haver intervingut i posat Espanya a ratlla. Evidentment per a molts, l'enorme mesura de les vulneracions dels drets humans a Espanya segueix sense ser gens clara.

Encara hi ha temps de reaccionar contra els foscos núvols d'una nova barbàrie que planen sobre Espanya, i impedir que Espanya s'allunyi cada vegada més del cercle dels pobles civilitzats. Però Europa s'ho mira i calla!

Traducció al català: Pere Grau i Rovira (Hamburg)

Versió original alemanya: [Axel Schönberger](#)